

V Mariboru je nas romarje na kolodvor spremljalo veliko gospode. Naš mil. knezo-škof, ki so svojega prečast. gosta, celovškega škofa, tudi romarja, spremili na kolodvor, so nam dali sveti blagoslov, in blagoslov božji je nas malosrčne osrčil, da smo se veseli podali na pot.

Kedar se človek podaja na daljno pot se mu vsiljajo resne misli. „Popotovanje, bratje, je naše življenje“, pravi slov. pesen. Podam se na dolgo pot, ali se bom pa vrnil, to ve le — Gospod. To je menda moja zadnja daljna pot. Potem še me čaka pot v tisto deželo, iz katere nazaj poti ni, pa tudi ne bom silil nazaj, ker Slomšek poje:

„V taisto deželo trpljenje ne zna,
Le tamkaj je pravo veselje doma.“

Zjutraj ob osmih (9. aprila) zasedlamo železnega konja in ga poženemo naravnost na jug. Naj mrha vozi, saj ga dostikrat napajamo.

Ko na dravskem mostu pogledam skozi okno, vidim sv. Petra in nad sv. Petrom cerkev Matere božje na Gori. Kedaj pa še bomo pri Mariji v Loreti, in na grobu sv. Petra v Rimu?

Šest nas sedi v enem kupeji. Dva nosita brade, štirje smo gladkega lica. Trije smo slovenske krvi, a trije so Nemci, pa se dobro imamo, ker smo katoliški kristjani. Vseh štajarskih slovenskih romarjev nas je 37. Duhovni romarji so č. gg.: Ermenc Fr., župnik v Lučah, Janžek Eduard, župnik v Rimskih toplicah, Kitak Fr., provizor pri sv. Ožbaldu, Kozinc Jan., kaplan v Slatini, Kragl M., župnik na Polji, Kralj Jož, župnik v Puščavi, dr. Iv. Križanič, kanonik v Mariboru, Kukovec Jan., župnik v Hartmannsdorfu, mil. knez in škof ljubljanski Jakob Missia, Anton Missia, župnik v pokoji, Pintarič Fr., mestni župnik v Radgoni, Selevšek Rih, kaplan v Marija-Celu, Lorber Er., kapitulat iz Admonta, Potočnik Ant., mestni kaplan v Slov. Bistrici, Skuhala Peter, župnik pri Veliki Nedelji, Sorglechner Jož., župnik v Cirkovicah, Tomažič M., župnik v Gomilici, Venedig Vil., župnik v Središči, Burcar Mat., župnik v Rušah. Posvetni so: Arnuž Liza, Fak Zefa in Ana Janežič iz Maribora, Gubensšek Jak., pos. v Prevorji, Jurič Fr., frater pri sv. Trojici, Kaiser Martin, mestjan v Ptuj, s svojo soprogo Jozefo, Klanjšek Val., pos. v Vojniku, Kropelj Ant., škof. sluga v Mariboru, Lešnik Val., hišnik iz Ptuja, Lor Marija iz Celja, Pratter Marija iz Maribora, Bauman Jan., oskrbnik iz Vindenave, Vojsk Ant., organist od sv. Lovrenca, Meklay Ant., kmet. sin iz Pake, Logar, Mecesnik in Šturm, posestniki iz Solčave. Vseh Slovencev pa nas je bilo nad dve sto.

V Zidanem mostu smo obedovali; jeli smo, kar smo dobili, a ne, kar smo naročili.

Zvečer ob osmih smo laško mejo preko račili.

(Dalje prih.)

Smešnica 17. Muhav pastirček nekje dela si veselje s svojo piščaljo, vmes pa še tudi kako zapoje, sedeč kraj vožnje ceste. Ako pride kdo mimo, pove pa mu tudi kako. Tako pride kedaj več moških mimo njega, in fanté jim kliče: Čujte, nam ni treba kralja! Možje strmé nad tako drznostjo fanta in trški župan, ki pozna fanta, zažuga mu, naj molči, sicer pojde v luknjo, češ, da so njegove besede žaljenje kralja. „Kaj!“ zategne na to fante. „To ne more biti, saj pravim resnico. Nam pač ni treba kralja, mar ga že nimamo in pa še, kako radi ga imamo!“

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval srenji sv. Jeronima pri Vranskem 100, srenji v Rogateci pa 300 gold. Obé ste bili lani veliko škode trpeli vsled toče.

(Visok gost.) V torek dne 24. aprila je prišel nadzornik c. kr. pehote, cesarjevič Rudolf ob 8. uri zjutra v Maribor ter si je ogledal naše vojaštvo. Z brzovlakom se je pa še isti den odpeljal na Dunaj.

(Odlikovanje.) G. Fran Jamšek, nadučitelj v Reichenburgu, dobil je za svoje zasluge v šolskih rečéh, čast ravnatelja. G. nadučitelj je spisal med drugim imenitno razpravo: „Slomšek in ljudska šola“.

(Povabilo.) Visoko c. kr. namestništvo je pravila učiteljskega društva za okraj Gornji-grad potrdilo in vsled tega se vabijo vsi p. n. udje k zborovanju na dan 1. majnika v Gornji grad v čitalnico. Gg. šolski vodje naj blagovolijo tako vrediti, da bode ta dan prosto.

Odbor.

(Javna zahvala.) Načelnik kr. šolsk. sveta Cezanjevec, izrekuje lepo in spoštljivo najtoplejšo zahvalo okrajnemu in deželnemu šolsk. svetu, za doposlanih 136 šolsk. knjig, katerih je bil prosil za šolo v Cezanjevcih za leto 1887.

J. Šijanec, načelnik.

(Častenje.) Ribnica na Pohorji ima novega častnega člana svoje občine in le-ta je g. Julij pl. Gasteiger, tovarnar v okrožji iste srenje. Mi sicer ne vemo, ima-li ta gospod posebnih zaslug za to občino a to rečemo lahko, da bijó nemške barve na častni diplomu v lice — Ribničarjem.

(Slovstvo.) „Drobtinice“ izide letos XXII. letnik. Vsebinsko bode precej taka, kakoršna je bila lani. Želimo si zlasti zabavne tvarine, ki h krati poučuje in blaži. Kakor je bilo mogoče spoznati lani, nagiba se ta letnik na zabavno stran. Želimo vspeha. Spisi, naročila in vprašanja naj se pošiljajo uredniku z naslovom: g. dr. Fr. Lampe, Ljubljana (Marijanišče).

(Volitve.) V četrtek dne 26. aprila vršé se volitve v mestni zastop v Celji. Dosedanjim

gospodom v istem zastopu hodi pa precej za kožo. Ne mara, da je jim celo pragerman dr. Glantschnigg ne pomore več do sedeža v mestni hiši!

(Šulverein.) Podružnica šulvereina v Celji in „okolici“ stoji brž na slabih nogah, kajti nihče ne mara iti v Brno, kjer bode bin-koštni ponedeljek zborovanje tega društva. Celo A. Male ne mara take dolge poti!

(Učiteljsiše.) Najem hiše g. Badla v Mariboru za c. kr. učiteljsiše gre letos h koncu in pride tedaj do nove pogodbe. Kakor slišimo, je dež. šolski svet za to, da se najme ista hiša še naprej za 10 let. Ali je to potrebno in za c. kr. deželni šolski svet priporočljivo? Ni treba, da še le čakamo na odgovor.

(Slov. jezik.) Kakor je znano, hoče dež. odbor in še menda bolj dež. šolski svet v Gradci djati pri nas vse otroke v nemški kožuh ter jim ga natikuje že v 2. letu ljudske šole. C. kr. ministerstvo za uk in bogočastje pa je izpoznalo na pritožbo trške občine v Smarji, da je vse to zoper ces. postave.

(Iz učiteljstva.) G. Miha Teran, učitelj v Žičah in g. Jože Kotnik, učitelj na Kapli, stopita v stalni pokoj.

(Ponižnost.) Pri volilnem shodu v Celji je bil g. dr. Schurbi izbran za predsednika a čutil je potrebo, naj še sam reče katero vmes za „stare gospode“ mestnega zastopa. Da po-kaže njih potrebo, izbere sam sebe za izgled in kliče nevernežem v zbor: „Ko bi prišel jaz v mestni zbor, sedel bi še kaj okorno v njem“. Hudomušni poslušalci pa so bojda pristavili: To verjamemo.

(Nespamet.) Mladenči, ki gredó na no-vačenje, spočnó marsikatero neumno, toda bolj, kakor neumno, je kamenje metati na železnico, na vlak, ki mimo drdra. Za enako dejanje sedi sedaj M. Lahomšek, doma blizu Laškega trga, pod ključem.

(Samomor.) G. J. Benedikt, pristav c. kr. sodnije v Celji, si je v noči 23. aprila pre-rezal vrat in ga je dekla našla v jutru mrt-vega, vsega v krvi. Kaj je pripravilo mladega moža do takega dejanja, ni znano.

(„Nezakonska mati“.) A. Križnik, dekla v Presičnem, porodila je zdravo dete a brž mu je tudi déla vrvico okoli vratú ter ga je z njo zadržnila. Dobila je za to 3 leta težke ječe v Celji.

(Požar.) Dne 19. aprila je neka M. Če-ček, prej posestnica v Tržišči pri Slatini, na-žgala svoje poprejšnje posestvo. Na srečo pa so to ljudje k malu zapazili in vsled tega je le tista hiša zgorela, drugih pa se ogenj še ni lotil.

Loterijske številke:

V Trstu 21. aprila 1888: 87, 13, 81, 51, 70
V Lincu „ „ 28, 21, 11, 88, 12

Javna zahvala.

Dne 1. aprila t. l. mi je pogorela moja hiša in gospodarsko poslopje v Braunschweigu št. 20 okraj Mariborski. Bil sem zavarovan pri zavarovalnici „Dunajsko zavarovalno društvo“, katero mi je danes izplačalo v mojo po-polno zadovoljnost, potem ko je glavni zastop-nik g. Karol Breznik v Mariboru, škodo cenil, precej po njem vso svoto, za katero sem bil zavarovan.

Primoran sem, da slavni „Dunajskeje za-varovalnej družbi“ izrekam svojo najpristrénejšo zahvalo in priporočam isto vsakemu, kateri se hoče dobro zavarovati.

Braunschweig, dne 23. aprila 1888.

Štefan Kacian, posestnik.

Oznaniilo.

S 1. dnem julija meseca 1888 začne se poluletni poduk na deželni podkovijski šoli v Gradci in razpiše se s tem za uboge pod-kovače 10 deželnih štipendij po 50 gld. in po mogočnosti s prostim stanovanjem v zavodu, vrhu tega pa še več štipendij po 50 gld. od nekaterih okrajnih zastopov in gospodarskih podružnic.

Pogoji za vzprejetje so ti-le: Vsaj 18letna starost, zdravje in močno telo, domovinska pra-vica na Štajarskem, dobro dovršene ljudske šole in vsaj 2letno delovanje kot kovaški pomočnik.

Vsak prošnjik se zaveže z reverzom, da bo po dovršenem poduku podkovaško obrt vsaj 3 leta na Štajarskem, oziroma v okraju, od ka-terega je štipendijo prejel, kot mojster ali po-močnik izvrševal.

Prošnje z reverzom, krstnim listom, domo-vinskim listom, zdravniškimi in šolskimi spri-čevali, učilnim listom in delavsko knjigo, spri-čevalom o premoženju in nravih naj se dopoš-ljejo do 31. majnika deželnemu odboru.

Taki podkovači, katerim ni toliko za šti-pendije, kakor za poduk naj dokažejo, da so 18 let stari, da so ljudsko šolo dobro dovršili in se naj oglasijo z učilnim listom in delavsko knjigo, v prvih treh dneh podučevanja pri rav-natelju zavoda.

V Gradcu, dne 11. aprila 1888.

Deželni odbor štajarski.

Prodaja živine.

Dne 5. majnika 1888 predpoldan ob 10. uri prodala se bode v graščini Faal po pro-stovoljni dražbi 10 glav goveje živine, krav, telic, in le proti gotovi plači. Kupci se s tem uljudno vabijo.